

i zjednoczeń w związku z wejściem w życie nowych zasad gospodarki finansowej.

2. Upoważnia się Ministra Finansów i prezydium wojewódzkich rad narodowych do ustalenia w okresie przejściowym w latach 1971 i 1972 jednorocznych norm podziału zysku.

§ 46. W celu uwzględnienia specyficznych warunków branżowych niektórych zjednoczeń i przedsiębiorstw Minister Finansów może z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego ministra albo prezydium wojewódzkiej rady narodowej wprowadzać w stosunku do tych zjednoczeń i przedsiębiorstw objętych uchwałą odstąpienia od przepisów uchwały.

§ 47. Minister Finansów może na wniosek właściwego ministra lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej rozciągnąć przepisy uchwały w całości lub ze zmianami na nie objęte uchwałą przedsiębiorstwa i zjednoczenia albo wyłączyć określone jednostki w całości lub części spod działania uchwały.

§ 48. Zasady opodatkowania przedsiębiorstw, stosowania systemu dotacji przedmiotowych, oprocentowania środków trwałych, stosowania systemu ujemnych i dodatnich różnic budżetowych, funduszu zakładowego, gospodarowania środkami funduszu postępu techniczno-ekonomicznego i nowych uruchomień, finansowania inwestycji i remontów oraz finansowania działalności o charakterze socjalnym regulują odrębne przepisy.

§ 49. 1. Jeżeli zjednoczeniu podlegają zakłady na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym (§ 39 ust. 2), to do tych zakładów stosuje się przepisy uchwały dotyczące przedsiębiorstw.

2. Przepisy uchwały w zakresie gospodarki finansowej zjednoczeń stosuje się odpowiednio do zjednoczeń biur projektów budownictwa objętych planowaniem terenowym; biura te prowadzą gospodarkę finansową na podstawie odrębnych przepisów.

§ 50. W okresie przejściowym, do czasu dokonania zmiany stawek amortyzacji środków trwałych, wszystkie przedsiębiorstwa tworzą fundusz inwestycyjno-remontowy służący do finansowania remontów kapitalnych oraz produkcyjnych inwestycji przedsiębiorstw. Na fundusz ten przedsiębiorstwa będą przekazywać część zysku zgodnie z zasa-

dami określonymi w § 6 ust. 5 oraz część amortyzacji w wysokości określonej przez zjednoczenie w ramach norm procentowych ustalonych dla zjednoczenia przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej. W okresie przejściowym przeznacza się na fundusz inwestycyjno-remontowy także dochody z likwidacji produkcyjnych środków trwałych; z tego funduszu pokrywane są w tym okresie również koszty związane z likwidacją tych środków trwałych.

§ 51. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) wydania szczegółowych przepisów w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw i zjednoczeń oraz zasad i trybu rozliczeń między przedsiębiorstwami a zjednoczeniami oraz z budżetem.
- 2) określenia w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej szczegółowych zasad i trybu przyznawania i rozliczania dopłat budżetowych dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, w razie gdy obowiązujące opłaty i stawki taryfowe nie pokrywają planowanych kosztów własnych świadczonych usług (wyrobów) powiększonych o podatek obrotowy i określoną marżę zysku.

§ 52. 1. Tracą moc;

- 1) uchwała nr 280 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 61, poz. 320),
- 2) uchwała nr 34 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej (Monitor Polski Nr 6, poz. 59),
- 3) przepisy § 5E i §§ 17—34 uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie zasad organizacji i finansowania zjednoczeń przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego (Monitor Polski z 1963 r. Nr 12, poz. 63 i z 1965 r. Nr 61, poz. 321).

2. W zakresie uregulowanym uchwałą traci moc uchwała nr 233 Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie usprawnienia organizacji gospodarki komunalnej i mieszkaniowej (Monitor Polski Nr 63, poz. 299).

§ 53. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

295

UCHWAŁA Nr 178 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1970 r.

w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Obowiązkowi oprocentowania podlegają środki trwałe przedsiębiorstw państwowych, należących do działów gospodarki narodowej zaliczonych do sfery produkcji materialnej, z wyjątkiem środków trwałych:

- 1) służących działalności o charakterze socjalno-bytowym,
- 2) służących do ochrony powietrza i wód przed zanieczyszczeniem,
- 3) uznanych w obowiązującym trybie za trwale nieczynne.

§ 2. 1. Oprocentowaniu podlegają środki trwałe przedsiębiorstwa oraz obce środki trwałe użytkowane w całości lub w części przez przedsiębiorstwo.

2. Oprocentowanie środków trwałych oblicza się od ich wartości początkowej (brutto).

§ 3. Stawkę oprocentowania środków trwałych ustala się w wysokości 5% w stosunku rocznym.

§ 4. 1. Oprocentowanie środków trwałych stanowi element podziału wyniku finansowego przedsiębiorstwa. Równowartość oprocentowania podlega przekazaniu przez przedsiębiorstwo objęte planowaniem centralnym na dochód budżetu

centralnego, a przez przedsiębiorstwo objęte planowaniem terenowym na dochód budżetu rady narodowej, której przedsiębiorstwo podlega.

2. Obowiązek przekazania równowartości oprocentowania środków trwałych istnieje także wtedy, gdy nie znajduje ono pokrycia w wygospodarowanym przez przedsiębiorstwo zysku. Oprocentowanie zmniejsza wówczas fundusz statutowy.

§ 5. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) określenia szczegółowych zasad i trybu obliczania oprocentowania środków trwałych oraz przekazywania jego równowartości do budżetu,
- 2) obniżania dla niektórych przedsiębiorstw lub ich grup stawki oprocentowania,

- 3) zwalniania niektórych przedsiębiorstw lub ich grup od obowiązku oprocentowania określonych środków trwałych,
- 4) wyłączenia niektórych przedsiębiorstw lub ich grup spod działania uchwały.

§ 6. Traci moc uchwała nr 279 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 319).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

296

UCHWAŁA Nr 179 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1970 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych.

§ 1. W uchwale nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 237) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule uchwały jak również w tytułach rozdziałów i podrozdziałów skreśla się wyrazy „kapitalnych” lub „kapitalne”, a tytułowi podrozdziału B w rozdziale II nadaje się brzmienie: „Finansowanie remontów i inwestycji przedsiębiorstw”;
- 2) w § 10:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy § 11—24 stosuje się do kombinatów, jeżeli przepisy dotyczące gospodarki finansowej kombinatów nie stanowią inaczej.”,
 - b) ust. 4 skreśla się;
- 3) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Zjednoczenia gromadzą środki na cele, o których mowa w § 11, na rachunku funduszu inwestycyjnego.

 2. Fundusz inwestycyjny zjednoczenia tworzy się z odpisów amortyzacyjnych i części zysku przedsiębiorstw.
 3. Zasady przeznaczania zysku przedsiębiorstw na fundusze inwestycyjne zjednoczeń określają przepisy normujące gospodarkę finansową przedsiębiorstw i zjednoczeń.
 4. Na fundusz inwestycyjny zjednoczeń przeznaczają się odpisy amortyzacyjne od wartości środków trwałych będących w posiadaniu przedsiębiorstw i zjednoczeń z wyłączeniem ich części przeznaczonej na spłatę kredytów bankowych zaciągniętych na finansowanie inwestycji branżowych (§ 25). Jeżeli odpisy amortyzacyjne gromadzone na funduszach inwestycyjnych zjednoczeń przekraczają — w skali pięciu lat — zapotrzebowanie na spłatę kredytów inwestycyjnych oraz na finansowanie inwestycji nie objętych kredytowaniem (§ 11 ust. 2), Minister Finansów może przejąć nadwyżkę do budżetu centralnego.
 5. Środki funduszy inwestycyjnych zjednoczeń podlegają oprocentowaniu w wysokości określonej w innych przepisach.”;
- 4) w § 18:
 - a) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Kredyt dodatkowy podlega spłacie — w zależności od przyczyn wzrostu kosztów — z zysku przedsiębiorstwa, z zysku i odpisów amortyzacyjnych przedsiębiorstw nowo uruchamianych lub z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia. Szczegółowe zasady spłaty kredytu dodatkowego ustala wytyczne, o których mowa w § 24 ust. 5.”,
 - b) dotychczasowy ust. 4 oznacza się jako ust. 5; w ustępie tym wyrazy „Przepisu ust. 3” zastępuje się wyrazami „Przepisów ust. 3 i 4”;
- 5) w § 19 skreśla się ust. 2;
- 6) w § 21 ust. 5 na końcu dodaje się następujące zdanie:

„Z części zwrotu oprocentowania zwiększającej fundusz inwestycyjny zjednoczenia mogą być przeznaczone środki na premie dla wykonawców inwestycji w wypadkach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;
- 7) w § 24 ust. 1, 2 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 24. 1. Bank w umowie o kredyt (§ 14), opierając się na zawartym w dokumentacji inwestycji rachunku ekonomicznym ustalającym okres zwrotu nakładów, określa, w jakiej części kredyt podlega spłacie z przyszłego zysku przedsiębiorstwa, a w jakiej części z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia.

 2. Całość lub część kredytu obciążająca fundusz inwestycyjny zjednoczenia wraz z odsetkami normalnymi i podwyższonymi, naliczonymi od kredytu za okres realizacji inwestycji, podlega pokryciu z tegoż funduszu po rozliczeniu inwestycji w terminach ustalonych w umowie z bankiem, nie przekraczających okresu 5 lat; zjednoczenie ma prawo pokryć obciążającą je część kredytu jednorazowo.”
 3. Minister Finansów ustali wytyczne, co do określania w umowach szczegółowych warunków spłaty kredytów zaciągniętych na finansowanie inwestycji branżowych. Minister Finansów może na okres spłaty kredytu zwolnić przedsiębiorstwa od obowiązkowej wpłaty zysku do budżetu.”;